Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru) – Alexandru Mardari
Dosarul nr. 2r-1698/26; PIGD nr. 2-26096021-02-2r-10082026

D E C I Z I E

7 septembrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru

Instanța de judecată în componența:

Președintele completului, judecător Ana Panov
- Svetlana Vîșcu și Elena Bolocan
Judecătorii –

Examinând, fără participarea părților, recursul declarat de către *****, reprezentată de avocat Victor Andrușciac, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2026, prin care a fost respinsă cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinsului agresor Ciobu Igor, –

(termenul de examinare a recursului a fost determinat de faptul că, în perioada 3 august 2026 – 4 septembrie 2026, membrii completului de judecată s-au aflat în concediu anual de odihnă)

C o n s t a t ă:

I. Circumstanțele cauzei, stabilite de instanța de fond:

La 29 iulie 2026, ***** a depus o cerere cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie.

În motivarea cererii și în ședință de judecată a indicat că Ciobu Igor este fiul ei, care are un comportament violent, agresiv și dominator. A instalat o cameră video la intrarea în apartamentul în care locuiește, a restricționat accesul în unele camere din apartament.

Declară solicitanta că Ciobu Igor exercită presiuni asupra ei, ia în derâdere convingerile religioase, fiind supusă la violență fizică, psihologică și spirituală.

La data de 15 iulie 2026, declară că a fost agresată verbal de Ciobu Igor, iar în timpul conflictului a fost îmbrâncită și a căzut la podea. Ca urmare a intervenției colaboratorilor de poliție, ***** a depus o plângere asupra acțiunilor lui Ciobu Igor, iar la 21 iulie 2026 a fost emis un ordin de restricție de urgență

Solicită a fi eliberată o ordonanță de protecție pe un termen de 6 luni.

I.I. Încheierea primei instanțe: Prin încheierea din Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie .

I.II. Recursul declarat: Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, la 31 iulie 2026 avocatul Victor Andrușciac în interesele petiționarei *****, a depus cerere de recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 30 iulie 2026.

În argumentarea recursului declarat, partea recurentă a reiterat circumstanțele de fapt și

drept indicate în cererea privind aplicarea măsurilor de protecție, respectiv a menționat caracterul neîntemeiat al încheierii primei instanțe, bazat pe aprecierea eronată a faptelor constatate.

Suplimentar, apelanta a indicat că încheierea contestată conține o contradicție evidentă între constatările de fapt și concluziile instanței. Astfel, la pct. 5, instanța a consemnat că, la 15 iulie 2026, victima a fost agresată verbal de Ciobu Igor, iar în timpul conflictului a fost îmbrâncită și a căzut la podea. Or, această faptă se circumscrie definiției legale a violenței fizice, reținută chiar de instanță la pct. 13 din încheiere. Cu toate acestea, la pct. 24, instanța a concluzionat că nu au fost confirmate acțiuni violente, fără a explica această contradicție și fără a motiva înlăturarea propriei constatări de fapt.

Totodată, instanța nu a analizat în mod efectiv actele de violență psihologică și spirituală invocate de victimă, precum instalarea unei camere de supraveghere la intrarea în locuință, restricționarea accesului în anumite încăperi și ridiculizarea repetată a convingerilor religioase. Deși aceste aspecte au fost invocate de apelantă, instanța s-a limitat la calificarea situației dintre părți drept simple „neînțelegeri patrimoniale", fără a verifica dacă respectivele comportamente, analizate individual și în ansamblu, întrunesc elementele violenței psihologice sau spirituale.

De asemenea, nu poate fi reținută ca argument împotriva victimei pretinsa întârziere a organului de poliție în emiterea ordinului de restricție sau faptul că presupusul agresor nu ar fi fost audiat. Eventualele deficiențe procedurale ale organului de poliție nu înlătură și nu diminuează valoarea declarațiilor victimei și nu sunt de natură să excludă existența faptelor de violență invocate.

Solicită admiterea recursului, casarea încheierii primei instanțe cu soluționarea problemei în fond și emiterea ordonanței de protecție, cu aplicarea tuturor măsurilor de protecție solicitate pentru un termen de 6 luni, inclusiv monitorizarea electronică.

Solicitarea intimatului. La 04 septembrie 2026, intimatul Ciobu Igor prin intermediul avocatului Trohin Lilia a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului ca nefondat și menținerea încheierii instanței de fond.

I.III. Termenul de declarare a recursului și procedura de judecare a recursului:

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă al RM, **termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.**

Ținând cont de faptul că, încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) a fost pronunțată la 30 iulie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la 31 iulie 2026, Colegiul civil constată că recursul a fost declarat în termenul prevăzut de Lege.

În temeiul art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă al RM, este întemeiat a reține că, întru pregătirea examinării recursului, s-a expediat în adresa intimatului/intimaților și altor participanți copia cererii de recurs împreună cu înscrisurile anexate și s-a acordat termen p**entru prezentarea referinței la cererea de recurs,** explicând că neprezentarea în termen a referinței asupra cererii de recurs nu împiedică soluționarea cauzei în baza materialelor din dosar.

În același timp, participanții la proces au fost informați **despre stabilirea termenului de judecare a recursului și despre faptul că se va examina fără participarea părților**, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului și a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității.

II. Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru, examinând legalitatea și temeinica încheierii judecătorești contestate cu recurs, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și în baza materialelor din dosar, ajunge la concluzia că recursul nu este întemeiat și urmează a fi respins cu menținerea încheierii primei instanțe, având în vedere faptele constatate și concluziile reținute **infra.**

În drept, în conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

În conformitate cu art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii este în drept **să respingă recursul şi să mențină încheierea.**

În temeiul art. 8 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale, orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale. Nu este admis amestecul unei autorități publice în executarea acestui drept decît în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

În temeiul art. 24 alin. (1) din Constituţia Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viaţă şi la integritate fizică şi psihică.

În temeiul art. 49 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, statul facilitează, prin măsuri economice şi prin alte măsuri, formarea familiei şi îndeplinirea obligaţiilor ce îi revin.

În temeiul art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

În conformitate cu art. 278^3 alin. (1)-(2) Cod de procedură civilă, cererile privind aplicarea măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie se examinează de instanțele judecătorești conform normelor generale ale prezentului cod, cu excepțiile și completările stabilite în prezentul capitol și în legislația de prevenire și combatere a violenței în familie. (2) Instanța examinează cererea de aplicare a măsurilor de protecție în cazurile de violență în familie cu participarea victimei și a persoanelor interesate. În calitate de persoane interesate pot fi atrase în proces oricare dintre instituțiile abilitate prin lege cu funcții de prevenire și combatere a violenței în familie, în funcție de circumstanțele individuale ale cazului.

În conformitate cu art. 278^4 alin. (1) Cod de procedură civilă, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție se depune la instanța judecătorească de către victimă personal sau prin reprezentant. În caz de imposibilitate a depunerii cererii de către victimă din motive de sănătate, vârstă, din alte motive întemeiate, la solicitarea ei, cererea privind aplicarea măsurilor de protecție poate fi depusă în interesele victimei de către organul de poliție, organul de asistență socială sau de către procuror. Cererea privind aplicarea măsurilor de protecție în interesele copilului sau ale persoanei în privința căreia a fost instituită o măsură de ocrotire poate fi depusă de autoritatea tutelară, persoana însărcinată cu ocrotirea persoanei aflate sub ocrotire, de procuror sau de orice altă persoană care justifică un interes privind apărarea și protecția personală sau patrimonială a persoanei aflate sub ocrotire și în lipsa solicitării din partea victimei sau a reprezentantului ei legal.

În temeiul prevederilor art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă, **declarația victimei este suficientă pentru emiterea ordonanței de protecție în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice.**

Potrivit dispozițiilor art. 278^7 alin. (1)-(2/1) Cod de procedură civilă, (1) Instanţa de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii privind aplicarea măsurilor de protecţie, o încheiere prin care admite sau respinge cererea. (2) În cazul admiterii cererii, instanţa emite o ordonanţă de protecţie, prin care aplică agresorului una sau mai multe dintre următoarele măsuri:

a) obligarea de a părăsi temporar locuinţa comună sau de a sta departe de locuinţa victimei, fără a decide asupra modului de administrare și dreptului de dispoziție asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, la o distanţă ce ar asigura securitatea victimei, excluzînd orice contact vizual cu ea sau cu copiii acesteia; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondenţă sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; e) obligarea, până la încetarea măsurilor de protecție, de a contribui la întreținerea copiilor pe care îi are în comun cu victima; f) obligarea de a participa la un program special de tratament sau de consiliere, dacă o asemenea acţiune este determinată de instanţa de judecată ca fiind necesară pentru reducerea violenţei sau pentru eliminarea ei; g) limitarea drepturilor în privința bunurilor comune cu victima; i) interzicerea de a păstra şi a purta armă; j) obligarea agresorului de a elimina din dispozitivul digital și/sau dintr-un sistem informațional datele informatice cu conținut abuziv. (2/1) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (2) lit. a)–d) se aplică în mod obligatoriu cu monitorizare electronică, în modul prevăzut de lege. (2/3) Măsurile de protecție prevăzute la alin. (1) lit. b)–d), f), i) și j) pot fi aplicate în cazul oricăror forme de violență împotriva femeilor. (3) **Măsurile de protecţie se aplică pe un termen de până la 6 luni.**

În conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 1 martie 2007, și în sensul prezentei legi, următoarele noţiuni semnifică: **violenţă în familie** – **acte de violenţă fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică,** cu excepţia acţiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv ameninţarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privinţa altui membru al aceleiaşi familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral; **violenţă fizică -** vătămare intenţionată a integrităţii corporale ori a sănătăţii prin lovire, îmbrîncire, trîntire, tragere de păr, înţepare, tăiere, ardere, strangulare, muşcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acţiuni cu efect similar; **violenţă psihologică –** provocarea suferinței psihice și/sau a stării de tensiune, impunerea voinței ori a controlului, intimidarea, inclusiv prin utilizarea tehnologiei informației și/sau a comunicațiilor electronice, manifestate prin acte de: înjurare; insultare; luare în derâdere; poreclire; șantajare; distrugere demonstrativă a obiectelor; implicare în viața personală; gelozie; izolare prin detenție, inclusiv în locuința familiei; izolare de prieteni, de comunitate; interzicere a contactării altor membri ai familiei, inclusiv creare de impedimente în întrevederea părinților și copiilor; privare de acces la informație; interzicere, creare de impedimente sau control al accesului la rețelele de socializare; interzicere și/sau creare de impedimente în realizarea profesională ori în urmarea programului de studii/programului de formare profesională; amenințare cu moartea ori cu vătămare a integrității corporale; amenințare cu răspândirea, fără consimțământ, a informației despre viața intimă, privată și/sau de familie; persecutare; deposedare de acte de identitate; afișare ostentativă a armelor sau lovire a animalelor domestice; alte acte cu efect similar; **violenţă economică** - privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existenţă primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate; abuz de variate situaţii de superioritate pentru a sustrage bunurile persoanei; interzicere a dreptului de a poseda, folosi şi dispune de bunurile comune; control inechitabil asupra bunurilor şi resurselor comune; refuz de a susţine familia; impunere la munci grele şi nocive în detrimentul sănătăţii, inclusiv a unui membru de familie minor; alte acţiuni cu efect similar;

În conformitate cu art. 3 din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie nr. 45 din 01 martie 2007, (1**) Subiecţi ai violenţei în familie** sînt agresorul şi victima membri ai aceleiaşi familii.

(1/1) Subiecții violenței împotriva femeilor sunt agresorul și victima. [Art.3 al.(11) introdus prin LP231 din 15.08.24, MO355-357/15.08.24 art.561; în vigoare 15.08.24]

(2) **Membri de familie,** în sensul prezentei legi, sînt: **a) în condiţia de conlocuire:** *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, sub tutelă şi curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, rudele, afinii lor, soţii rudelor, persoanele aflate în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj) sau dintre părinţi şi copii;*

b) în condiţia de locuire separată: *persoanele aflate în căsătorie, în divorţ, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, în privinţa cărora a fost instituită o măsură de ocrotire judiciară, persoanele care se află ori s-au aflat în relaţii asemănătoare celora dintre soţi (concubinaj).*

În temeiul art.12 alin. (1) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și violenței în familie, **victima are dreptul să sesizeze orice caz de violență împotriva femeilor și de violenţă în familie şi să solicite protecţie.**

În acest sens, este întemeiat a statua că, scopul adoptării Legii nr. 45 din 01 martie 2007 a fost și este întru consolidarea, ocrotirea și sprijinirea familiei, asigurarea respectării principiilor fundamentale ale legislației cu privire la familie, realizarea egalității de gen între femei și bărbați ca element-cheie în prevenirea violenței asupra femeilor, precum și faptul că violența în familie afectează femeile în mod disproporționat, iar, prin aplicarea măsurilor de protecție, asupra victimei se urmărește înlăturarea pericolului de a fi supusă violenței sau altor acțiuni ilegale din partea agresorului, or este pusă în pericol viața și sănătatea victimei, în prevenirea unor noi acte de violență asupra victimei și/sau asupra altor membri ai familiei, precum și în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei.

Colegiul consideră întemeiat să menționeze că declarația independentă a victimei este suficientă și nu necesită prezentarea altor probe pentru emiterea ordonanței de protecție doar în caz de pericol iminent de comitere a violenței fizice, care presupune că aceste acte s-au produs deja și se pot repeta.

Determinând faptul existenței violenței psihologice, care ar necesita emiterea ordonanței de protecție, urmează a fi luat în calcul faptul că, din definiția legală a acestui tip de violență rezultă că *manifestările descrise de legiuitor trebuie să se desfășoare pe o perioadă de timp suficient de lungă ca să determine crearea unei stări de suferință psihologică victimei, respectiv să prezinte caracter repetitiv și de intensitate care să conducă la formarea în plan psihic a credinței sincere că aceste violențe sunt reale*.

În același timp, nu orice divergențe, contradicție sau stare de tensiune constituie în sine formă de violență psihologică în lipsa intenției agresorului de a-i cauza victimei vreo suferință. La fel, în cadrul examinării cererii privind emiterea ordonanței de protecție *este întemeiat a verifica dacă, sub pretextul existenței violenței în familie și solicitarea aplicării măsurilor de protecție, nu se urmărește soluționarea altor litigii ce există între membrii familiei.*

Analizând încheierea supusă recursului, în baza materialelor cauzei, explicațiilor făcute de părți în fața instanței de fond și în recurs, Colegiul civil constată după cum urmează: Ciobu Igor și ***** sunt subiecți ai Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenţei în familie, fiind mamă și fiu.

În prima instanță și în instanța de recurs, *****, drept temei de solicitare a eliberării ordonanței, a invocat faptul că Ciobu Igor are un comportament violent, agresiv și dominator,

acesta instalat o cameră video la intrarea în apartamentul în care locuiește, a restricționat accesul în unele camere din apartament.

Raportând la caz prevederile legale reținute supra, Colegiul constată că instanța de fond corect a reținut circumstanțele cauzei, apreciind corect toate probele prezentate, pertinente și concludente pentru a ajunge la concluzia de a respinge cererea privind emiterea unei ordonanțe de protecție.

În acest sens, Colegiul reține că, în prezenta cauză, nu a fost demonstrată existența unor acte de violență fizică sau psihologică exercitate de presupusul agresor Ciobu Igor asupra victimei *****, *din care să rezulte, la data depunerii și examinării cauzei, existența unui pericol real, iminent și care să persiste în timp în ceea ce privește relațiile între membrii familiei respective.*

În esență, pericolul invocat de către *****, a fost înlăturat prin efectele ordinului de restricție eliberat de organul de poliție pentru o perioadă de 10 zile, adică până la 31 iulie 2026, ora 11:05.

În acest context, reieșind din explicațiile ambelor părți, se constată că, pe parcursul termenului de aplicare a măsurilor luate de poliție și nemijlocit până la judecarea recursului în fond, recurentul nu a invocat, iar poliția nu a informat instanțele de judecată despre existența unor eventuale circumstanțe noi care să constituie temei de a considera că, prin acțiunile și inacțiunile lui Ciobu Igor, ar exista un pericol real și iminent, prezent și viitor în ceea ce privește viața, sănătatea, integritatea fizică și psihică a Ninei Rusu.

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că conflictele invocate de către ***** își au originea în neînțelegeri de ordin patrimonial, inclusiv în ceea ce privește domicilierea ***** în imobilul care aparține soției lui Ciobu Igor.

Astfel, Colegiul constată că la materialele cauzei nu au fost prezentate probe suficiente ori explicații plauzibile care să demonstreze existența unui pericol real și imediat pentru ***** din partea lui Ciobu Igor. Nu au fost confirmate amenințări sau alte acțiuni violente imputabile acestuia, iar probatoriul administrat nu relevă circumstanțe suficiente pentru a constata existența unui pericol real și imediat de aplicare a violenței fizice sau psihologice.

Avînd în vedere cele menționate, Colegiul constată că, în circumstanțele cauzei, nu există necesitatea aplicării măsurilor de protecție, or, nu a fost constatată existența unui pericol real și iminent, la materialele cauzei nefiind anexate probe pertinente și concludente în privința pretinsei violențe pretinse a fi admise de Ciobu Igor. În aceste circumstanțe, situația de fapt nu relevă existența unui pericol iminent în sensul art. 278^6 alin. (3) Cod de procedură civilă.

Alegațiile invocate în cererea de recurs cu privire la faptul că ***** ar fi agresată psihic de către Ciobu Igor, nu pot constitui temei de admitere a cererii de recurs în situația în care din materialele cauzei anexate la dosar nu s-a constatat existența unor amenințări directe asupra vieții sau sănătății sale, iar declarația referitoare la aplicarea unor forme de violență menționate asupra sa de către Ciobu Igor, nu demonstrează temeinicia emiterii unei ordonanțe de protecție.

Astfel, studiind circumstanţele cauzei în raport cu normele legale, instanţa de recurs reţine ca fiind întemeiată concluzia instanţei de fond cu privire la respingerea cererii de aplicare a măsurilor de protecţie depuse de către *****, având în vedere că în speţă s-a stabilit lipsa iminenței unui pericol real în raport cu pretinsa victimă, având în vedere faptul că, de fapt între părți există raporturi sociale care nu implică necesitatea aplicării măsurilor de protecție, pasibile de soluționat în ordinea prevăzută de Lege.

Totodată, instanța de fond a concluzionat în mod întemeiat asupra lipsei probelor care să confirme calitatea de agresor și victimă a persoanelor pretins implicate în actul de violență în familie, precum și existența efectivă a violenței în familie și forma de manifestare a acesteia.

De menționat că scopul eliberării ordonanței de protecţie constă în prevenirea unui risc real şi imediat, în cazul în care acțiunile agresorului prezintă pericol viaţa şi sănătatea victimei, în asigurarea de urgenţă a protecţiei victimei, în preîntîmpinarea unor noi acte de violenţă asupra victimei şi/sau asupra altor membri ai familiei, precum şi în prevenirea distrugerii bunurilor victimei, a averii comune a familiei. Situație ce la caz nu a fost constatată și confirmată prin probe pertinente și concludente în acest sens, or, divergențele dintre foștii concubini, denotă existența unei situații tensionate între părți.

Astfel, deoarece instituția aplicării măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie a fost reglementată pentru a preveni şi combate violenţa în familie, iar ordonanța de protecție reprezintă un instrument juridic, elaborat cu scopul protecției victimelor violenței în familie pentru situațiile excepționale, critice care pot apărea între membrii de familie, este inadmisibilă dispunerea arbitrară a unor măsuri cu caracter excepțional care au consecințe directe asupra exercitării libere a drepturilor persoanei.

Prin urmare, raportând circumstanțele de fapt constatate la prevederile legale aplicabile, Colegiul constată că nu este admisibil şi necesar amestecul statului în persoana autorităților sale competente, în viața privată şi de familie a părților, în circumstanțele în care în instanța de judecată nu s-a demonstrat că Ciobu Igor a manifestat un comportament în urma căruia ar fi supus unui pericol iminent și pe viitor pentru viaţa şi/sau integritatea fizică şi/sau psihică a Ninei Rusu, care ar impune intervenţie în regim de urgenţă cu aplicarea măsurilor de protecție.

În același timp, este întemeiat a respinge ca fiind neîntemeiate argumentele părții recurente, care pretinde nemotivarea încheierii judecătorești, or, reieșind din circumstanțele constatate de prima instanță, motivele și concluziile instanței la examinarea cererii de aplicare a măsurilor de protecție, Colegiul conchide că încheierea instanței de fond este una argumentată, legală și întemeiată.

Argumentele recurentului privitor la restrângerea drepturilor sale de a se folosi de bunul imobil, sunt pasibile de respins ca fiind întemeiate pe aprecierea subiectivă a faptelor invocate și interpretarea eronată a prevederilor legale în materie de prevenire și combatere a violenței în familie. Or, în circumstanțele în care plângerea și cererea Ninei Rusu este depusă în contextul intentării unui proces civil, privind evacuarea sa din bunul imobil litigios, în esență, acestea demonstrează temeinicia concluziilor instanței de fond, despre lipsa temeiurile reale, imediate și necesare pentru eliberarea imediată și pe viitor a ordonanței de protecție, pe de o parte, și despre existența unor litigii de drept între membrii familiei, pe de altă parte, care nu pot constitui temei de aplicare a măsurilor de protecție și urmează să fie soluționate în ordinea prevăzută de Lege.

În rest, instanța de recurs reține că argumentele invocate de către partea recurentă sunt formale și neîntemeiate, reducându-se doar la reiterarea circumstanțelor de fapt și de drept declarate și invocate în apărarea sa, fără a da apreciere probelor pertinente și concludente și normelor de drept care au stat la baza concluziilor primei instanțe, fiind reținute critici subiective față de concluziile instanței de fond, din care considerente urmează a fi respinse, cu menținerea încheierii judecătorești.

În concluzie, având în vedere circumstanțele de fapt constatate şi normele de drept aplicabile, deoarece circumstanțele importante pentru examinarea cererii au fost constatate şi elucidate pe deplin de prima instanță, concluziile primei instanțe nefiind în contradicție cu circumstanțele de fapt constatate, la emiterea încheierii judecătorești prima instanță a aplicat

corect normele de drept material și procedural, iar recursul declarat este neîntemeiat, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru ajunge la concluzia să respingă recursul declarat și să mențină încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30 iulie 2026.

III. În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a), art. art. 423 - 426, art. 428 Cod de procedură civilă al RM, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru, –

D e c i d e :

Se respinge recursul declarat de avocatul Victor Andrușciac în interesele Ninei Rusu.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 30 iulie 2026, prin care a fost respinsă cererea depusă de ***** cu privire la aplicarea măsurilor de protecție a victimelor violenței în familie în privința pretinsului agresor Ciobu Igor.

Decizia instanţei de recurs este irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei judecătorești.

Președintele completului, judecător – Ana Panov

Judecătorii – Svetlana Vîșcu

Elena Bolocan